

3ο ΦΥΛΛΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΕΙΜΕΝΑ ΝΕΟΕΛ. ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ Γ' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

**Γιώργος Ιωάννου, *Μετρημένα καρύδια*
Παράλληλο κείμενο για το κείμενο του Α. Λασκαράτου, *Ο κακός μαθητής***

Το κείμενο είναι απόσπασμα από τα «Μετρημένα καρύδια», που περιέχεται στο βιβλίο του Γιώργου Ιωάννου *Εφήβων και μη*, Εκδ. Κέδρος, Αθήνα 1982, σελ. 128-132.

Γυρίζω από το σχολείο μου κατά τις 2 το μεσημέρι. Μόλις φάω, στρώνομαι να μελετήσω ξένη γλώσσα. Παίρνω και αγγλικά και γαλλικά. Μέχρι πέρσι μάθαινα αγγλικά μόνο, μα από φέτος με γράψανε και στα γαλλικά. Είναι καλύτερα να ξέρεις δύο ξένες γλώσσες παρά μία. Και ύστερα δεν πρέπει, λέει, ν' αφήσω στη μέση τα γαλλικά του σχολείου. Τώρα μάλιστα με την Κοινή Αγορά¹...

Κι εγώ συμφωνώ με όλα αυτά, και με ακόμη περισσότερα, αλλά πώς μπορεί να γίνει; Πηγαίνω, λοιπόν, μέρα παραμέρα στα αγγλικά και μέρα παραμέρα στα γαλλικά. Σύνολο· μέρες έξι. Μα, δεν φτάνει να πηγαίνεις μόνο ε κεί, πρέπει και να διαβάζεις. Να γράφεις, να μελετάς, να κάνεις τις ασκήσεις σου. Εκτός αυτού πρέπει και να... πηγαίνεις. Να μεταβαίνεις, εννοώ, να διαθέτεις και για τον πηγαισμό κάποιο χρόνο. Αφήνω, βέβαια, τον ερχομό. Κάθε απόγευμα, λοιπόν, 4-5, ξένη γλώσσα.

Μετά, απο κεί, τρέχω αγκομαχώντας για το φροντιστήριο. Αυτό αρχίζει στις 6. Πηγαίνω σ' ένα φροντιστήριο κάπως μακρινό, που σημειώνει όμως μεγάλες επιτυχίες. Αυτό το διάβασα κάποτε και στην εφημερίδα, σε μια διαφήμιση, όπου δημοσιευόταν κατάλογος μαθητών του φροντιστηρίου που είχαν πετύχει στις Ανώτατες Σχολές. Εκεί κάνω μάθημα δυο ώρες, αλλά δυο ώρες καθημερινά· φυσική, χημεία, μαθηματικά, τέτοια. Έκθεση δεν κάνω, θεωρούμαι καλός. Ο πατέρας μου όμως λέει ότι από του χρόνου θα με γράψει και σε ένα άλλο φροντιστήριο, όπου διδάσκουν μόνο έκθεση, μα είναι άσοι των άσων. Όλα τα ρητά, όλα τα γνωμικά, όλες τις παροιμίες, τις αφηρημένες έννοιες, προλόγους, επιλόγους, και κυρίως θέμα, σε όλα εκεί

¹ Κοινή Αγορά· ο όρος αναφέρεται στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα τον πρόδρομο της σημερινής Ευρωπαϊκής Ένωσης.

γίνεσαι ξεφτέρι. Αφήνω πια ορθογραφίες και σύνταξη, ώσπου να πεις ένα, τα ξέρεις. Φυσικά όλο επιτυχίες έχουν κι αυτοί. Αλλά ο πατέρας μου λέει και κάτι άλλο: Μόλις προχωρήσω στα γαλλικά, θα με γράψει και στα γερμανικά. Τρεις γλώσσες σήμερα είναι μεγάλο εφόδιο, λέει. Και δέκα γλώσσες είναι μεγάλο εφόδιο, αλλά τότε μαθαίνονται, σκέφτομαι εγώ.

Πάντως, αν καταλαβαίνω καλά από του χρόνου το πρόγραμμά μου θα είναι έτσι περίπου διαμορφωμένο: Από το πρωί ως το μεσημέρι σχολείο, το απομεσήμερο διάβασμα ξένων γλωσσών, μετά παρακολούθηση ξένων γλωσσών, ύστερα φροντιστήριο φυσικής και μαθηματικών, κατόπι φροντιστήριο έκθεσης και μετά κατά τις δέκα το βράδυ γυρισμός στο σπίτι για να φάω κάτι και να κοιτάξω επιτέλους τα μαθήματά μου. Και ευτυχώς που δεν είμαι κορίτσι, γιατί θα με είχανε γράψει και στο μπαλέτο.

Αλλά πόσο μπορεί να διαβάσει κανείς έτσι; Δυο δυόμιση ώρες το πολύ, μετά αρχίζει το νύσταγμα. Και να κάθομαι πάνω από το βιβλίο, δεν καταλαβαίνω τίποτε. Μα μήπως μόνο αργά το βράδυ δεν καταλαβαίνω; Πολύ φοβούμαι ότι έχω αρχίσει να μην καταλαβαίνω και τις άλλες ώρες. Δεν μπορώ να καταλάβω πώς τα καταφέρνουνε μερικοί συμμαθητές μου. Και στα μαθήματα καλοί, και στον αθλητισμό στην εντέλεια. Εγώ δεν ξέρω τίποτε άλλο παρά μόνο όσα ανάφερα, αλλά εδώ που τα λέμε, όχι καλά κι αυτά.

Μα μήπως στις ξένες γλώσσες είμαι καλός; Μισά και κολοβά κι εκεί τα παρουσιάζω. Ούτε τις ασκήσεις όλες, ούτε τις ερωτήσεις όλες, ούτε στα προφορικά καλός. Βαρέθηκα πια να στραβομουτσουνιάζουν οι δάσκαλοι και να μου λεν τα υπονοούμενά τους.

Όσο για το φροντιστήριο, έχω χάσει την επαφή, δεν καταλαβαίνω τι λένε. Αφού δεν μελετώ καθόλου, πώς να τους παρακολουθήσω; Ο καθηγητής εκεί πολύ καλός –απέξω και ανακατωτά τα ξέρει– μου είπε μια μέρα: «Κάθισε εδώ, κάτι θα μείνει. Κάποτε θα τα μάθεις». Στεναχωρήθηκα, αυτός ο υπαινιγμός καθόλου δεν μου άρεσε, και μου ήρθε να του πω «Κύριε, σας παρακαλώ, στους γονείς μου να τα πείτε αυτά, που εννοούν, να μου τα μάθουν όλα μαζεμένα». Έχουν κάνει για μένα ένα σχέδιο και δώστου. Κι αυτό κι εκείνο και τ' άλλο.

Στοργικοί γονείς, το αναγνωρίζω και τους αγαπάω, αλλά απορώ πώς δεν καταλαβαίνουν ότι δεν είναι δυνατό να μάθω όλα αυτά τα πράγματα. Κι εγώ

το βλέπω ότι είναι εντελώς απαραίτητες οι ξένες γλώσσες, όχι όμως όλες μαζί αυτή τη στιγμή, γιατί και θα κουραστώ και δεν θα μάθω.

Κι εγώ επίσης συμφωνώ ότι πρέπει να πετύχω σε μια Ανώτατη Σχολή, να σπουδάσω κάτι. Αλλά όχι να έχω παρατήρει ουσιαστικά το σχολείο, όπου παίρνεις μια γενική μόρφωση, από την πρώτη Λυκείου και να θεωρώ ως πρώτο και κύριο το φροντιστήριο.

Καλοί και χρυσοί είσαστε –προπαντός χρυσοί– αλλά το σχολείο είναι άλλο πράγμα. Δεν μπορώ να σας το πω αλλά το νιώθω. Από μικρό παιδί μ' έβαλαν στα φροντιστήρια να σκέφτομαι πάνω σε δυο τρία πράγματα σαν κανέναν ειδικό και να αγνοώ όλα τα άλλα. Αυτή η λατρεία της επιτυχίας μ' αηδιάζει. Και ζηλεύω, ζηλεύω πολύ, αυτά τα παιδιά που βαδίζουν με σιγουριά και μέτρο.

Οι δικοί μου όμως δεν παίρνουν από λόγια. Όποτε έκανα να τους τα πω, αγρίεψαν άσχημα. Δεν ξέρεις, μου λένε, δεν ξέρεις εσύ πόσο δύσκολη είναι η ζωή. Πρέπει να μπεις οπωσδήποτε στις Ανώτατες Σχολές. Πολυτεχνείο, Ιατρική, Φαρμακευτική, Χημεία...

Από τώρα με πιάνει σύγκρου, για το τι έχω να τραβήξω, όταν θα έρθει εκείνη η ώρα. Μου έρχεται να τους πω· κι αν μπω στις Τεχνικές Σχολές, τι πειράζει; Άσχημα ζει ο τάδε, ο τάδε και ο τάδε; Αλλά πού μπορώ να τα πω αυτά; Η μάνα μου είναι ικανή να λυποθυμήσει. Αλίμονό μας, αν πάω σε Τεχνική Σχολή. Οι φιλενάδες της θα μας κάνουν κοινωνικό αποκλεισμό, ιδίως εκείνες που τα παιδιά τους μπήκαν σε Πανεπιστήμια, έστω και σε κάτι ξένα, της κακιάς ώρας.

Βέβαια δεν ζηλεύω αυτούς που χαζεύουν μέρα νύχτα στην τηλεόραση, στους σινεμάδες και στις βόλτες, αυτοί είναι το άλλο άκρο, μα τους άλλους, αυτούς τους μετρημένους, τους ζηλεύω. Εγώ ούτε αθλητισμό κάνω, ούτε γενικότερο κατατοπισμό έχω, ούτε και καμιά ψυχαγωγία προφταίνω. Έχω σκεβρώσει «ψυχή τε και σώματι», όπως μας έλεγε ένας καθαρευουσιάνος καθηγητής. Θέλω να προσέξω τον εαυτό μου, να βρω κάπως το δρόμο μου, και δεν μπορώ.

Το κακό είναι πως ούτε και σ' αυτά που ασχολούμαι είμαι καλός, για να 'χω τουλάχιστο αποκεί μια ικανοποίηση. Στο σχολείο, είμαι βέβαιος, πως θεωρούμαι πολύ μέτριος μαθητής και είναι σωστή η τοποθέτηση που μου

ΚΕΙΜΕΝΑ ΝΕΟΕΛ. ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ Γ' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

κάνουν. Τι περιμένεις από τόσο λίγο διάβασμα και μάλιστα νυσταλέο; Τα βιβλία του σχολείου σχεδόν δεν τα ανοίγω πια. Διαβάζω μόνο «βοηθήματα», τυφλοσούρτες, όπως τα λένε, που σου τα 'χουν όλα έτοιμα, μασημένα, για να μπορέσω να προφτάσω. Τα σχολικά βιβλία θέλουν κόπο, κάποια έρευνα, γύρισμα αποδώ κι αποκεί, ενώ με τις περιλήψεις, τις λύσεις, τις απαντήσεις, τις μεταφράσεις, τα διαβάζεις όλα πολύ εύκολα. Θα μου πεις, βέβαια, τι μαθαίνεις, τι ωφελείσαι; Πάντως, είσαι εντάξει κι αυτό έχει κάποια σημασία. Μερικοί όμως καθηγητές, και μάλιστα οι καλύτεροι, ξινίζουν τα μούτρα τους, όταν του τα λες από βοηθήματα. Και τελικά, ενώ τους τα είπες, σου βάζουνε μικρό βαθμό. Αυτοί θέλουνε διάβασμα, διάβασμα από το σχολικό βιβλίο, κι αν είναι δυνατό και παραπάνω από το σχολικό βιβλίο. Και ποιος δεν το θέλει; Όμως πώς να προφτάσω;

Αχ, πολύ βαρύς φέτος ο χρόνος. Κι εγώ νιώθω πολύ βαρύς, βαρύς και βαριεστημένος. Θα ξενοιάσω άραγε κι εγώ, έστω για λίγο κάποτε, σαν παιδί που είμαι;

Αφού διαβάσετε το παραπάνω κείμενο του Γιώργου Ιωάννου και αφού μελετήσετε το κείμενο του Α. Λασκαράτου, "Ο κακός μαθητής", του σχολικού βιβλίου, να απαντήσετε στις παρακάτω ερωτήσεις:

1. Να συγκρίνετε τη μαθητική ζωή της παλιάς και της νεότερης εποχής, όπως την παρουσιάζουν τα κείμενα του Λασκαράτου και του Ιωάννου.
2. Οι συγγραφείς των δύο κειμένων παρουσιάζουν τη μαθητική ζωή από διαφορετικές οπτικές γωνίες, εκφράζοντας ανάλογες ιδέες και καταλήγοντας σε ανάλογα συμπεράσματα. Να εντοπίσετε τις ομοιότητες και τις διαφορές.

Άκουσε τα παρακάτω τραγούδια και περίγραψε σε ένα σύντομο αφηγηματικό κείμενο με χιούμορ (100-120 λέξεων) τον τύπο του κακού μαθητή:

🎵 Ο κακός μαθητής (Σωκράτης Μάλαμας)

<https://www.youtube.com/watch?v=y1QFGD6L9ns>

🎵 Ο κακός ο μαθητής (Μπέμπα Μπλανς & Γιώργος Ζαμπέτας)

<https://www.youtube.com/watch?v=ELyr5GwYK-w>

Τα μουσικά βίντεο έχουν αναρτηθεί στην eclass του μαθήματος.